

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1634/2025
05.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца-противтуженог адвоката АА из ..., чији су пуномоћници Никола Николић и Марко Поповић, адвокати из ..., против тужене-противтужиље ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Лончар, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужене-противтужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1678/23 од 28.12.2023. године, у седници одржаној 05.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољени, ревизија тужене-противтужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1678/23 од 28.12.2023. године и одговор тужиоца-противтуженог поднет на ову ревизију.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду П 3070/20 од 08.11.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца-противтуженог (у даљем тексту: тужилац) и обавезана је тужена-противтужиља (у даљем тексту: тужена) да тужиоцу исплати износ од 9.161.000,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе од 25.12.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев у делу у ком је тужилац тражио да се обавезе тужена да му исплати износ преко досуђеног износа у ставу првом изреке од 9.161.000,00 динара до траженог износа од 9.734.800,00 динара, односно да му исплати износ од 573.800,00 динара са законском затезном каматом од дана подношења тужбе 25.12.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован противтужбени захтев којим је тужена тражила да се утврди да је ништава одредба члана 2. уговора о заступању од 12.03.2018. године, закљученог између парничних странака, у делу који гласи: „адвокат ће наплатити накнаду за свој рад у процентуалном износу од 25% од износа добијеног правноснажном пресудом“. Ставом четвртим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 439.579,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1678/23 од 28.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда у ставу првом, трећем и четвртном изреке. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужилац је поднео одговор на ревизију тужене, захтевајући накнаду трошкова поводом његовог састава.

Поднеском од 12.02.2026. године, који је достављен Врховном суду 26.02.2026. године, тужена је изјавила да повлачи ревизију изјављену против другостепене пресуде, јер је 19.01.2026. године закључила споразум са тужиоцем којим се обавезала да повуче ревизију.

Поднеском од 26.02.2026. године, који је достављен Врховном суду 27.02.2026. године, тужилац је изјавио да повлачи изјављени одговор на ревизију тужене, са захтевом да Врховни суд у складу са тим донесе и одлуку.

Имајући у виду чињеницу да је против другостепене пресуде тужена изјавила ревизију преко пуномоћника из реда адвоката 13.05.2024. године, али да ју је након тога повукла поднеском од 12.02.2026. године, као и да је тужилац након тога повукао поднети одговор на ревизију, то је Врховни суд на основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 3. ЗПП одлучио као у изреци.

Председник већа - судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**